

Stöd för rörlighet enligt socialvårdslagen

253/05.02.07.00/2021

Social- och hälsovårdsnämnden 18.03.2021 § 18

Beredare**Föredragande**

Tf. äldreomsorgschef Krista Hyytiäinen, tfn 02 458 5700

Social- och hälsovårdsdirektör Miia Lindström, tfn 040 688 5497

förnamn.efternamn@pargas.fi

Enligt socialvårdslagens 23 § skall stöd för rörlighet ordnas för personer som inte självständigt klarar av att använda allmänna trafikmedel på grund av nedsatt funktionsförmåga, sjukdom, skada eller någon annan motsvarande orsak och som behöver service för att uträtta ärenden eller på grund av något annat som hör till det dagliga livet.

Lagen innehåller inga närmare bestämmelser om omfattningen av service som stöder rörlighet, utan dess omfattning är beroende av klientens uppskattade individuella behov. Individuell färdtjänst ordnas inte för en person som har rätt till transport eller ersättning för transportkostnaderna med stöd av någon annan lag. Absoluta inkomstgränser får inte vara avgörande för beviljandet av denna serviceform. En tillgänglig och fungerande allmän kollektivtrafik inklusive anrops- och servicetrafik är dock det främsta sättet att ordna möjligheter för rörlighet som lämpar sig för alla kommuninvånare.

Enligt social- och hälsovårdsnämndens tidigare beslut 12.12.2019 § 125 har stöd för rörlighet enligt socialvårdslagen i form av individuell färdtjänst beviljats ensamboende personer vars inkomster i regel har underskridit 1500 euro och personer som bor i ett hushåll vars gemensamma inkomster i regel har underskridit 2500 euro. Det har beviljats mellan 2-8 enkelresor per månad. Det slutliga beslutet har gjorts på basen av klientens servicebehov.

Personer som omfattas av Lagen om skada, ådragen i militärtjänstgöring och som har en invaliditetsgrad på minst 10% (krigsinvalider) eller 20 % (personer som skadats i militärtjänstgöring före 1991) har beviljats 8 enkelresor/månad så att varken inkomster eller bedömning av funktionsförmågan inverkat på beslutet. Resorna har kunnat användas bara inom Pargas kommunområde.

Frontveteraner har beviljats stöd för rörlighet enligt socialvårdslagen så att varken inkomster eller bedömning av funktionsförmågan har inverkat på beslutet. Resorna har kunnat användas också i grannkommunerna. Resornas antal har beviljats enligt behov.

När det gäller krigsinvalider med en invaliditetsgrad på minst 10 % och militärinvalider med en invaliditetsgrad på minst 20 % säger Statskontorets anvisningar gällande ersättning till kommunerna och samkommunerna för service anordnad för krigsinvalider för år 2021 följande:

“En krigsinvalid vars invaliditetsgrad är minst 10 procent är berättigad till öppenvårdstjänster som anordnas av kommunen. För militärinvalider, dvs.

personer som har skadat sig eller insjuknat under värnpliktstid eller i FN-tjänst före år 1991 är gränsen 20 %.” (Kapitel 2)

“Tjänsterna som anordnas med stöd av militärskadelagen är inte beroende av förmånstagarens inkomster och förutsätter således inte någon inkomstutredning. I tillhandahållandet av tjänsterna ska dock lagenlig behovsprövning tillämpas” (kapitel 2)

“Service som stöder rörligheten ska ordnas för personer som inte klarar av att självständigt använda allmänna trafikmedel på grund av sjukdom, skada eller av någon annan liknande funktionsnedsättande orsak och som behöver service för att kunna uträtta ärenden eller på grund av något annat behov som hör till det dagliga livet. Om invaliden behöver en följeslagare, kan följeslagarens resekostnader ersättas. Antalet resor är ej begränsade, utan de bör beviljas åt invaliden enligt behov. Resor för uträttande av ärenden samt rekreationsresor kan utöver egna kommunen göras även till grannkommunerna. [...] Kostnaderna för service som stöder rörligheten ersätts åt kommunen i sin helhet.” (Kapitel 3.3)

När det gäller frontveteraner säger Statskontorets Anvisningsbrev åt kommunerna 2021 – frontveteranernas tjänster som stöder boendet i hemmet att ”tjänsterna skall basera sig på en kartläggning av servicebehovet. Frontveteranens inkomster behöver inte redas ut, utan det är behovet av service som avgör.” (kap 4.6).” Service som stöder rörligheten ska ordnas för personer som inte klarar av att självständigt använda allmänna trafikmedel på grund av sjukdom, skada eller av någon annan liknande funktionsnedsättande orsak och som behöver service för att kunna uträtta ärenden eller på grund av något annat behov som hör till det dagliga livet. Om frontveteranen behöver en följeslagare, kan följeslagarens resekostnader ersättas.” (Kap 4.7.2)

Kriterierna för individuell färdtjänst och möjliga nya former för stöd för rörlighet genomgår en grundlig utredning under år 2021. Ärendet tas upp till social- och hälsovårdsnämnden på nytt i december 2021 för att göra linjedragning för år 2022. Fram tills dess föreslås social- och hälsovårdsnämndens beslut 12.12.2019 § 125 att gälla för individuell färdtjänst med hänvisning till stöd för rörlighet enligt socialvårdslagen.

Vidare föreslås det att frontveteraner, krigsinvalidier med en invaliditetsgrad på minst 10 % och militärinvalidier med en invaliditetsgrad på minst 20 % kan beviljas stöd för rörlighet och då tillämpas behovsprövning. En inkomstutredning förutsätts ändå inte. Antalet resor är inte begränsat utan beviljas åt frontveteraner, krigs- och militärinvalidier enligt behov. För invalidernas resor uppbärs ingen självrisk. En nödvändig följeslagares resekostnader ersätts.

Förslag Social- och hälsovårdsnämnden beslutar om kriterier för stöd av rörlighet enligt socialvårdslagen enligt förslaget ovan.

Beslut Förslaget godkändes.

Delgivning Minneskoordinatörn

